

[Bernhard Baunsgaard.]

noget som, at en eller anden journalist har bedt om at få tid til at tale med ham. Men svaret er fortsat — og jeg går ud fra, man nemmere kan opfatte det mundtligt end skriftligt i fremskridtspartiet — at vi afviser dette forslag totalt.

Må jeg derefter komme med nogle bemærkninger til det lovforslag, som ministeren har fremsat om revisionen. Det er desværre også en gang. Det er jo ikke første gang, vi udsætter revisionen, men der er dog i hvert fald for dette den begrundelse, at der er nedsat et udvalg, som skal komme med en indstilling, og den venter vi på. Der er altså en fornuftig begrundelse for det.

Ministeren kom med nogle bemærkninger, som jeg var glad for at høre, og som jeg gerne vil gentage. Jeg gør det, så godt jeg kan og så vidt muligt ordret. „Statens Kunstfond er skabt“, sagde kulturministeren, „for at sætte kunstnere i stand til at arbejde, uden at de på forhånd skal skele til, om de værker, de producerer, kan sælges, og man har overladt tildelingen af støtten til et udvalg, der er gjort så godt, som det nu engang kan gøres, idet det jo først og fremmest er kunstnere, man har tænkt at sætte ind i det, og deres vurderingsgrundlag skal alene være kvaliteten“. Den socialdemokratiske ordfører føjede til her, at det naturligvis aldrig kunne komme på tale, om det var hensigtsmæssigt eller ikke hensigtsmæssigt for det bestående samfund eller et flertal i det bestående samfund. Det glæder mig ganske overordentligt, at det bliver understreget både af kulturministeren og af den socialdemokratiske ordfører.

Så håber jeg, at ministeren hurtigst muligt opgiver det, hvorom en anden af hans partifæller har sagt: hvis dette ikke er grundlovsbrud, så er det i hvert fald på kanten af grundlovsbrud, netop dette, at i et tilfælde, hvor der var tale om en støttet kunst, da ville man ikke udbetale støtten, før man havde ladet en jurist afgøre, om det var forsvarligt, at vi udbetalte pengene. Jeg finder, at dette — hvor jeg er helt enig med det socialdemokratiske medlem, det var hr. Ejler Koch, der sagde, at hvis dette ikke er grundlovsbrud, så er det i hvert fald på kanten af det — jo er indførelse af forcen-sur. Men det glæder mig, at vi kan vente, at det hurtigst muligt bliver ophævet.

Måtte jeg ikke bede om, at ministeren meget alvorligt overvejer det, som er skrevet i slutningen af bemærkningerne til ministerens forslag om udsættelse af revisionen af loven om Statens Kunstfond, nemlig en overvejelse af de livsvarige ydelser, der findes på finansloven. Jeg vil naturligvis ikke på nogen måde udelukke, at vi i nogle tilfælde skal udbetale disse særlige hædersgaver til meget store kunstnere. Jeg kunne vel måske lidt maliciøst tilføje, at der jo også er den rare ting ved disse livsvarige ydelser, at de jo gives som den store hovedregel til kunstnere på et tidspunkt, hvor der ikke hverken med hr. Poulsgaard eller andre kan opstå diskussioner om, hvorvidt det er store kunstnere. Men alligevel glæder det mig, at ministeren vil overveje, om vi ikke bør bruge de penge, som vi kan få, som vi kan ofre på kulturelle formål — og sådan opfatter jeg ministerens bemærkninger — til først og fremmest at give støtte til udøvende kunstnere, uanset om vi vil komme i den situation, at vi så naturnødvendigt, når det er kvaliteten, der er afgørende, kommer til at give det til kunstnere, hvis opfattelse ikke falder sammen med det helt enormt store flertal i samfundet.

Lembourn (KF):

Jeg skal lige først oplyse, at da centrumdemokraternes ordfører ikke kan være til stede, så taler jeg på begge partiers vegne, altså også det konservative folkepartis.

Fremskridtspartiets forslag har vi her i salen tidligere afvist, og det gør vi stadig. Det konservative folkeparti er tilhænger af, at vi fører en aktiv kulturpolitik. Vi har tilsluttet os alle de kulturpolitiske forslag, som har været fremsat og vedtaget her i folketin- get, og det agter vi stadig at gøre, så derfor kan vi altså helt afvise fremskridtspartiets forslag.

Derimod er vi enige med ministeren i, at det er rimeligt, at vi udsætter revisionen til næste folketingsår. Der er ved at komme en offentlig debat i gang om kulturpolitikken, og det er glædeligt. Denne offentlige debat skal vi have, kunstnerne deltager i den, kunstnernes organisationer deltager i den, og det er rigtigt, at vi kommer igennem den, før folketin- get får sin debat. Derfor skal vi først have den endelige debat om disse love i næste folketingsamling.